

Shavuot Power Pac

Lekha Dodi

הַתְּנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לְבִשִׁי בְּגָדֵי תְּפָאֲרֶתְךָ עָמִי. עַל יָד בֶּן יִשָּׁי בֵּית הַלְחָמִי. קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּהּ:
 [O Yerushalayim:] Shake the dust [of exile] off yourself—rise up! **Clothe yourself with my people; they are your illustrious garments.** [Hashem, redeem us] by the hand of [David], the son of Yishai, of Beit Lechem. Draw near to my soul. Redeem her [now]!

The source-verses for this are Isaiah 52:1-2, “Awake, arouse yourself! *Livshi uzekh Tziyon*—don your strength, O Zion! *Livshi bigdei tifartekh Yerushalayim*—clothe yourself in your illustrious garments, O Jerusalem, O holy city! For the uncircumcised and the impure will no longer enter you. Shake the dust off yourself—rise up—become resettled, O Jerusalem. Untie the bands around your neck, O captive daughter of Zion.” Again, our stanza in *Lekha Dodi* reads literally “*Livshi bigdei tifartekh, ami*—dress up in your illustrious garments—my people.” We are not addressing *ami* (my people) and enjoining them to dress up in splendid garments. We are rather speaking here to the city of Yerushalayim (and to the soul of Yerushalayim, the indwelling presence of God, the *Shekhinah*), and enjoining her to don her illustrious garments which are none other than the children of Israel who will begin to gather in Yerushalayim in preparation for the final redemption. Who are the garments of Yerushalayim and the *Shekhinah*? *Ami*, my people, the children of Israel.

See below *Zohar Emor* (3:98a-b) where this is also one of the primary metaphors behind *Shavuot*, the holiday on which we renew our acceptance of the Torah every year. On *Shavuot* night we read *Tikun Leil Shavuot*, a special kabbalistic compendium of verses from the entire *Tanakh* (Bible). Specifically we read the first three/four and last three/four verses of each *sidra*, and then of each book of the *Tanakh*. In all there are *K”D Sifrey Tanakh* (24 books of the Bible), which are also called *K”D Kishutey Kallah* (the 24 jewels/ornaments of the Bride). Who is the Bride? The *Shekhinah*. With these verses of the *Tanakh* that we read on *Shavuot* night, we, as bridesmaids, prepare the *illustrious garments* that the *Shekhinah* will wear in order to enter under the marriage canopy at Sinai.

And yet, something is still not clear. At first sight, this *Tikun Leil Shavuot* doesn’t seem to have any connection with the above verses from Isaiah and the corresponding phrase in *Lekha Dodi*. When we ask one simple question, however, the connection becomes obvious: What are the 24 books of the *Tanakh* about? When we boil it down to its bare essentials, these books are all about how Hashem is involved in history (which is His Story, the story of Hashem’s involvement in the lives of human beings). In other words, calling the 24 books of the *Tanakh* the ornaments of the Bride (where the stories of the lives of special human beings are seen as the ornaments of the *Shekhinah*) is the same as saying that Hashem dresses up in [i.e., reveals Himself and His ultimate plan for mankind] through the prism of the lives of special human beings. One way emphasizes the garments (“*Livshi bigdei tifartekh, ami*—dress up in your illustrious garments—my people”), and the other way emphasizes the **one dressing up** in the garments (*K”D Sifrey Tanakh* = *K”D Kishutey Kallah*).

And one final point: Do not mistakenly conclude that Hashem used to dress up in the lives of human beings but no longer does. Rather, it is through the stories of human beings whose lives are recorded in the *Tanakh* that we learn that Hashem, the Infinite *Ein Sof* Himself, dresses up in our lives as well. We thus learn about Hashem Himself through the lives of the characters of His story. This, in turn, means that Adam and Chavah, Noach and his family, Avraham and Sarah, Yitzchak and Rivkah, Yaacov, Rachel and Leah, Yehudah, Yoseph, Moshe, Boaz, Ruth, David, Eliyahu, Yeshaya, Esther, Mordechai, etc. played cosmic roles. It is through them that we know about Hashem. As extensions of them, we too play cosmic roles. We just have to become aware of it.

Zohar Emor (3:98a)

ואוליפנא דאורייתא דבעי ליה למלעי בהאי ליליא [ולמדנו כי חלק התורה שצריך לעסוק בה בלילה הזה], אורייתא דבעל פה [היא תורה שבעל פה, דהיינו סודות התורה, חוץ מסדר המקרא שצריך לעסוק בו בזה הלילה, כדי להמשיך עי”ז הכתר לז”א, כמבואר בשער הכוונות בדרוש חג השבועות]. בגין דיתדכון כחדא [כדי שהשכינה וישראל יטהרו יחד] ממבועא דנחלא עמיקא [ממבוע של נחל עמוק שהוא הבינה. כלומר אחר הלימוד של ליל שבועות, באשמורת הבוקר, מעט קודם עלות השחר, אז אנו נעשים שושבינין דמטרוניתא, ומוליכים את הכלה הכלולה לבית הטבילה, וטובלת במקוה העליונה שהוא סוד החסדים הנמשכים מאימא לז”א כדלקמן]. וגם אנו ישראל שושבינין שלה מקבלים סוד הטרה מהם.

We have learned. The portion of the Torah which we must learn on this night is the oral Torah [specifically the *sodot* (mysteries) of the Torah, in order to crown *Tiferet*, *Zeir/Zehir Anpin*, the *Vav of Havayah*], so that *Shekhinah* [*Malkhut*, *Nukva*, the final *Heh* of *Havayah*] and Israel can both be purified [from above] from the waters of the Deep Wellspring [*Binah*, *Imma*, the first *Heh* of *Havayah*; from the Waters of Love that she receives from *Ein Sof* via *Keter*, *Arieh Anpin*, apex of *Yod* of *Havayah*, and *Chokmah*, *Abba*, the *Yod* of *Havayah*].

לבתר בהאי יומא [אח”כ בזה היום בתפלת מוסף] ליתי תורה שבכתב ויתחבר בה [יבא ז”א שהוא סוד התורה שבכתב, ויתחבר עם המלכות שהיא סוד התורה שבעל פה]. וישתכחון כחדא בזווגא חד לעילא [וימצאו יחד ביחוד אחד למעלה]. כדין מכריזי עליה ואמרי [אז מכריזים ואומרים על מי שהשתתף

בתקוני השכינה בליל שבועות], (ישעיה נט כא) "ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה" [פירוש הקב"ה אומר "אני זאת בריתי", היינו השכינה שהיא בריתי עמכם], "רוחי אשר עליך" [וגם רוחי שהוא שפע מז"א הנקרא רוח ישרה עלך]. "ודברי אשר שמתני בפיקך" [ועל ידי דברי תורתך אשר שמתני בפיקך, היינו ע"י הבל הפה של לימוד התורה שקישטת בו את השכינה, ע"ז תזכה למה שכתוב בהמשך הפסוק "לא ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם"]:

Afterwards, in *Mussaf*, the Written Torah (*Tiferet, Zeir/Zehir Anpin*) will come to bond with Oral Torah (*Malkhut, Shekhinah*). They will then be found as one together above. It is then proclaimed regarding all who took part in the *tikunim* of the *Shekhinah* on *leil Shavuot*, "*Va'ani zot beriti*—as for Me, *zot*-this is my *brit* with them," says *YKVK* [the unity of *Shekhinah*, which is here called *zot*-this, with *YKVK* is the basis of Hashem's *brit*-covenant with Israel], "and My spirit which I have placed upon you" [the direct spirit of prophecy and *ruach ha'kodosh* that flows down from *Ein Sof* via *Tiferet, Zeir/Zehir Anpin, Vav*], "and My words which I have placed in your mouth" [words of Torah that we speak and with which we adorn the Oral Torah (*Shekhinah*) to unite with the Written Torah (*Zeir/Zehir Anpin*)] "will never leave your mouth, nor your children's mouths, from now and throughout all eternity" (Isaiah 59:21).

ועל דא חסידי קדמאי לא הוו נימי בהאי לילא [ועל כן חסידים הראשונים לא היו ישנים בזה הלילה של חג השבועות]. והוו לעאן באורייתא [והיו עוסקים בתורה כל הלילה]. ואמרי נתי לאחסנא ירותא קדישא לן ולבנן בתרין עלמין [שאמרו, נבוא לנחול את התורה שהיא ירושה קדושה לנו ולבנינו בשני עולמות]. וההוא לילא כנסת ישראל אתעטרא עלייהו [ובזה הלילה כנסת ישראל שהיא השכינה מתעטרת עליהם]. ואתיא לאזדוגא ביה במלכא [והיא באה להתיחד עם המלך שהוא ז"א בתפלת המוסף]. ותרווייהו מתעטרי על רישייהו דאינון דזכאן להכי [ואז שניהם מתעטרים על ראשיהם של אלו הזוכים לכך, כלומר לאותם שסייעו אל היחוד ע"י עסק תורתם בליל שבועות, ישפיעו עליהם שפע עליון מן השמים]:

For this reason the ancient pious ones would not sleep on this night. Rather, they immersed themselves in Torah, saying, "let us come inherit the holy inheritance for ourselves and our children, in this world and in eternity." On this night *Shekhinah* is crowned by them. She then comes to bond with the King [during *Mussaf*]. Both then become crowned [from above], to illuminate the minds of those who took part in bringing about their union.

רבי שמעון הכי אמר, בשעתא דמתכנשי חברייא בהאי לילא לגביה, נתי לתקנא תכשיטי כלה [נבוא לתקן את התכשיטים של הכלה], בגין דתשתכח למחר בתכשיטה ותקונהא [כדי שתמצא למחר בעת היחוד מקושטת בתכשיטיה ותיקוניה, כלומר שתהיה מקושטת בכ"ד צרופי שם אדנ"י] לגבי מלכא כדקא יאות [כדי להעלותה כראוי אל המלך לצורך הזווג]: זכאה חולקיהון דחבריא, כד יתבע מלכא למטרוניתא [כשישאל המלך מן המלכה], מאן תקין תכשיטה, ואנהיר עטרהא, ושוי תקונהא? ולית לך בעלמא מאן דידע לתקנא תכשיטי כלה, אלא חבריא. זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי:

Rabbi Shimon said: *Chaverim* (colleagues), when we get together on this night, let us make adornments for the *Shekhinah* [i.e., let us lift up sparks of holiness through our Torah learning] so that she will be fully adorned in the morning in all 24 permutations of *Adanut*, to bond with the King. Happy is the portion of the *chaverim* when the King will then ask the Queen, "Who adorned you? Who illuminated your crowns? Who fixed your jewelry?" Nobody in the world knows how to fix those crowns [provide illumination for the *Shekhinah*] but the colleagues, masters of the Torah of *Atzilut*. All the *tikunim* of the *Kalah*-Bride depend on them. Happy is their portion in this world and the next.

תא חזי, חברייא מתקני בהאי לילא תכשיטה לכלה. ומעטרי לה בעטרה לגבי מלכא. ומאן מתקין ליה למלכא בהאי לילא [ומי מתקן את המלך שהוא ז"א בזה הלילה]? לאשתכחא בה בכלה [כדי להמצא עם הכלה]? לאזדוגא בה במטרוניתא? נהרא קדישא עמיקא דכל נהרין [הוא הנהר הקדוש העמוק מכל הנהרות], אימא עלאה [שהיא מקבלת מלמעלה ונותנת לז"א את הכתר שלו מחצי התפארת התחתון שלה]. הדא הוא דכתיב (שיר ג יא) "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה [בעטרה שעטרה לו אמו]: לבתר דאתקינת ליה למלכא ואעטרת ליה [אחר שאימא התקינה את המלך ועטרה לו], אתיית לדכאה לה למטרוניתא [היא באה לטהר את המלכה] ולאינון דמשתכחי גבה [ולאותם הנמצאים עמה, שהם בני ישראל העוסקים בתורה בלילה, כי גם אנחנו השושבינין שלה מקבלים טהרה מהחסידים העליונים, ונחשב כאילו היינו טובלים עמה כביכול]:

Come see. By learning Torah, the *chaverim* fix her jewels and crown her, to bring her to the King. But who is it that prepares the King to be with the Bride? It is the Holy River, deeper than all the rivers, Supernal *Imma*, [*Binah*, the Upper *Heh* of *Havayah*] she gives *Zeir/Zehir Anpin* his *mochin* (*Chokhmah* and *Binah*) and prepares his crown (*Keter*). This is the meaning of "Go out, O daughters of Zion, and gaze upon King Shlomo, [behold] the crown with which his *Imma*-Mother crowned him on the day of his wedding, and the day of his joy." After *Imma* crowns *Zeir/Zehir Anpin*, she goes to purify the Bride (*Shekhinah*), and those who serve her, *Bnei Yisrael* who learn Torah on this night.

למלכא דהוה ליה בר יחידאי [משל למלך שהיה לו בן יחיד]. אתא לזווגא ליה במטרוניא עלאה [ובא לזווג ולהשיא אותו במלכה חשובה ונעלה]. מאי עבדת אמיה [מה עשתה אמו]? כל ההוא ליליא [כל אותו לילה לפני הנשואין]? עאלת לבי גניזהא [נכנסת לבית אוצרותיה], אפיקת עטרא עלאה בשבעין אבני יקר סחרנהא [והוציאה משם עטרה עליונה שמסביב לה קבועות שבעים אבנים יקרות, סוד מוחין דז"א שהם ד' שמות עסמ"ב שהם מ' אותיות עם הכולל, ומלבושיהם שהם ג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א שיש בהם ל' אותיות, והם סוד ע' אבני יקר]. ואעטרת ליה [והעטירה אותו, ואח"כ] אפיקת לבושין דמילת, ואלבישת ליה [הוציאה לבושים של משי והלבישה אותו, הם אורות מקיפים דז"א]. ואתקנת ליה בתקוני דמלכין [ותיקנה אותו בתיקוני מלכים]:

This is like a king who had an only son. He arranged a marriage for him with an exalted Queen. What did his mother do? That entire night she entered into her treasuries, to bring forth the highest crown inlaid with seventy precious stones [internal *mochin* of *Zeir/Zehir Anpin* from *Abba-Chokhmah: A"BS"GM"H B"N* (39 + 1 letters), and *levushin* from *Imma-Binah: K"SA K"MG K"NA* (30 letters)]. She crowns him, and afterwards brings out silk robes and dresses him (in *orot makifim*, supernal encompassing lights), fixes him with fixings of a King.

לבתר עאלת לבי כלה [אח"כ אמו של החתן נכנסה לבית הכלה]. חמאת עולימתהא דקא מתקני עטרהא ולבושהא ותכשיטה [וראתה נערותיה (הם הצדיקים המנדדים שינה מעיניהם לקשטה בסודות התורה), שמתקנות את עטרותיה (המוחין הפנייים שלה) ולבושיה ותכשיטיה (האורות המקיפים שלה)]. לתקנא לה [כדי לקשט אותה]. אמרה לון [אומרת להם אם החתן], הא אתקינת בי טבילה אתר דמיין נבעין [הרי תיקנתי בית טבילה במקום מים נובעים (מקוה העליונה הנקראת שר הן' של הבינה, סוד באר מים חיים)]. וכל ריחין ובוסמין סוחרני אינון מיין [וכל ריחות טובים ובשמים סביב אותם המים], לדכאה לכלתי [כדי לטהר את כלתי, לכן] ליתי כלתי מטרוניא דברי ועולימתהא [תבוא כלתי, הלכה של בני, ונערותיה] ויתדכון בהווא אתר דאתקינת [ויטהרו באותו המקום שהכנת], בהווא בי טבילה דמיין נבעין דעמי [באותו בית הטבילה של מים נובעים שאצלי (דהיינו שיטהרו מהדינים ומאחיזת החיצונים היונקים מן המלכות)]. לבתר תקינו לה בתכשיטה [ואח"כ תקשטו אותה בתכשיטיה], אלבישו לה לבושהא [ותלבישו אותה לבושיה], אעטרו לה בעטרהא [ותעטרו אותה בעטריה]. למחר כד ייתי ברי לאזווגא במטרוניא [למחר כשיבא בני להתיחד עם המלכה], יתקין היכלא לכלהו [הוא יתקן ויכין היכל לכולם (הוא סוד היחוד דמלכות ששם עולות נשמות הצדיקים שהם השושבינין שלה)]. וישתכח מדוריה בנו כחדא [וימצא דירתו עמכם יחד]:

Afterwards she goes to the home of her future daughter-in-law. She sees her maidservants (the *tzadikim* who don't sleep all night); they have prepared her jewels and gowns to adorn her. The mother of the *Chatan-Groom* says to them, "Behold I have prepared the *mikveh*, the place of flowing waters [the 50th gate of *Binah*, the mystery of the Well of Living Waters]. There, around these waters are the awesome fragrances of *Gan Eden*, to purify my *Kalah-Bride*. Come my *Kalah*, Queen of my son, with your bridesmaids. Immerse in the *Mikveh* that I have prepared; in the *Mikveh* of flowing waters that is with Me. Afterwards, adorn yourselves, dress yourselves, crown yourselves. Tomorrow when my son comes to bond with the Queen, he will prepare a palace, and he will dwell with you together.

Shaar HaKavanot—Shaar Chag HaShavuot 1

בז' שבועות של ספירת העומר הגדיל ז"א גדלות גמור אפילו בגדלות הב' שהוא בחי' חו"ב עילאין... ונמצא כי כבר ז"א הגדיל עד שיעור קומת כל אר"א... אבל בחי' הכתר שבו עדיין חסר ממנו כי הוא נעשה מן א"א עצמו כנודע... ולכן צריך שיעלה עתה ז"א בחג השבועות עד למעלה עד א"א. כי זהו תכלית גדלות ז"א. כי אז גדל ז"א ולוקח כל קומת א"א ונעשה כמוהו. וכבר ביארנו זו למעלה בדרוש ב' דחג הפסח בענין משנת פרקי אבות "הוא ה"ה אומר, בן חמש שנים למקרא... (אבות ה כא) כי כמה מדרגות יש בענין גדלות ז"א, ותכליתם הוא בעלותו עד א"א, כי אז עולה עד מקום הדיקנא קדישא דיליה. וכמו שדיקנא דא"א היא לבנה דיקנא חוורא. כדכתיב "ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חנר ושער ראשה כעמר נקא", כן דיקנא דז"א בעלותו עד שם נהפכת גם היא ללבן. וגם הוא נקרא זקן, כי הגיע לימי הזקנה כבן ע' שנה או פ' שנה שמלבין זקנו.

During the seven weeks of *Sefirat HaOmer*, *Zeir/Zehir Anpin* grows to full maturity, up to the level of *gadlut sheni*, which is the level of Supernal *Abba-Chokhmah* and Supernal *Imma-Binah*...Nevertheless, it still has not attained the level of *Keter*; this it still lacks, for its *Keter* comes from *Arikh Anpin* itself...This is why *Zeir/Zehir Anpin* must ascend now on *Chag Shavuot* to the exalted level of *Arikh Anpin*. This is its maximum level of *gadlut*-maturity, in the sense that *Zeir/Zehir Anpin* grows up and becomes as tall as the entire stature of *Arikh Anpin*, and becomes like it. We have already explained above in *drush beit* of *Chag Pesach* that this is hinted at in the Mishnah in *Avot*,¹ that *Zeir/Zehir* goes

¹ *Avot* 5:21: He [Yehudah ben Tema] also used to say, "By five years old [a child is ready to approach the study of] Scripture. By age ten, *Mishnah*. By age thirteen, *mitzvot*. By age fifteen, Talmud. By age eighteen, wedding canopy. By age twenty, to pursue [a

thru many stages of growth. The final stage is its growing up to the level of *Arikkh*, specifically to the level of the holy beard of *Arikkh*. And therefore, just as *Arikkh*'s beard is white, as it is written, "The Ancient of Days did sit; his garment was as white as snow, and the hair of his head was like pure wool" (Daniel 7:9), so too the beard of *Zeir/Zehir* when it grows up to that level; it too changes colors and becomes white. *Zeir* is then called *zaken* (ancient/elder), for it has attained old age like a man of 70 or 80 whose beard turns white.²

ובזה תבין מ"ש רז"ל כי בים סוף נדמה הקב"ה לישראל כדמות בחור וזקנו שחורה כאיש מלחמה יעיר קנאה להלחם עם המצרים ולהטביעם בים סוף. ובמתן תורה בחג השבועות נדמה להם כזקן שזקנו לבנה כשלג. והענין הוא כי ביום ז' של פסח היה בזמן קטנותו כנ"ל ולכן דיקנא דיליה שחורה. כי כך הוא דיקנא דז"א שחורה כעורב כנז' באדרא רבא. ובמתן תורה בחג השבועות עלה עד דיקנא דא"א ונהפכה זקנו ללבן, ולכן נדמה להם אז כזקן לובש לבנים כמש"ה "לְבוּשָׁה כְּתֵלַג חֲוָר"...

With this you will understand why the Holy One blessed-be-He appeared [to *Bnei Yisrael* in prophetic vision] at the Red Sea as a young man whose beard was black...to fight against the Egyptians and drown them in the Red Sea. When He gave the Torah at Sinai on *Shavuot*, on the other hand, He appeared to them as a *zaken* whose beard was snow-white. This is because, on the seventh day after *Pesach*, *Zeir* was still in a state of *katnut* (immaturity). His beard was therefore seen as black...At the giving of Torah on Sinai, however, it grew up to the beard of *Arikkh*, and its beard therefore was seen as transformed into white like a *zaken* wearing white, as per, "his garment was as white as snow, and the hair of his head was like pure wool."

ואמנם זה הכתר הניתן לז"א עתה הנה הוא מתחיל ליכנס בו בתחלת ליל שבועות ואינו נגמר ליכנס עד אשמורת הבוקר. ואח"כ בתפלת שחרית ומוסף של יום שבועות אז מזדווג עם נוקבא רחל כבשאר השבתות וי"ט, שאז הוא זמן זוגם. אלא שעתה עלה עד א"א מבאשמורת הבוקר משא"כ בשבתות וי"ט. וזהו ענין מעלת חג השבועות. ולכן הזווג התחתון נאסר בליל שבועות כי גם למעלה לא יש זוג עד היום כנז'. ולא עוד אלא שצריך האדם שלא לישן בלילה הזאת כלל, ולהיות כל הלילה נעורים ועוסקים בתורה כנזכר באורך בהקדמת ספר הזוהר בפרשת בראשית ובפרשת אמור.

Now, this *Keter* that *Zeir* is about to receive, it begins to enter at the onset of *Leil Shavuot*, but it does not enter completely until *ashmoret haboker* (*alot hashachar*, 3:43 a.m.). Afterwards, in *Shachrit* and *Mussaf*, *Zeir/Zehir* unites with Rachel, *Nukva-Malkhut-Shekhinah*, as on other *Shabbatot* and *Yomim Tovim*. Now, however, unlike on any other day, by *ashmoret haboker* of *Shavuot*, *Zehir* has grown up to the level of *Arikkh*. This is what makes *Shavuot* different. It is for this reason that *zivug* between a man and wife is prohibited on *Leil Shavuot*, for if there is no *zivug* above until the morning hours [this is all the more so true below]. This and more: one should not sleep at all on this night. All should rather stay awake and immerse themselves deeply in Torah as mentioned at length in the Introduction to the *Zohar* in *parashat Bereshit*, as well as in *parashat Emor*.

ודע כי כל מי שלא ישן בלילה הזאת כלל אפילו רגע אחד ויהיה עוסק בתורה כל הלילה מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא, וכמ"ש הרשב"י בהקדמת בראשית (חלק א' דף ט' ע"א) וז"ל "דיפוק ההוא שתא בשלם כו' ע"ש". [תיבו יקירין תיבו, ונחדש תקון דכלה בהאי ליליא, דכל מאן דאשתתף בהדה בהאי ליליא יהא נטיר עילא ותתא כל ההיא שתא, ויפיק שתא בשלם, עליהו כתיב (תהלים לד ח) חונה מלאך יהו"ה סביב ליראיו ויחלצם.]

Know therefore that one who does not sleep at all on this night, even for one moment, but rather is immersed in Torah the entire night, can be assured that he will live out his year; no injury will befall him during this year. Rashbi himself said this in the Intro to the *Zohar Bereshit* (1:9a), "he will live out that year in peace." ["Sit, O precious ones, sit, and let us renew the *tikun* of the Bride on this night; for anyone who joins her on this night will be protected above and below for that entire year; he will live out the year in peace. Regarding him, it is written, 'Hashem's angelic presence encamps round about those who revere Him, and rescues them' (Ps. 34:8)."]

ולא עוד אלא שהוראת חיי האדם בשנה ההיא תלויה בענין זה. כי אם לא ישן כלל ודאי שלא ימות בשנה ההיא ודי בזה. ולכן פשט המנהג הזה בישראל לעסוק בתורה כל ליל חג השבועות. ואמנם הענין הוא זה כי ע"י היותם עוסקים בתורה כל הלילה הם ממשיכים את הכתר הנז' בז"א שהוא בחינת דיקנא

[livelihood]. At age thirty, vigor. At age forty, understanding. At age fifty, counsel. At age sixty, maturity. At seventy, ripe old age. At eighty, spiritually strong. At ninety, [physically] bowed. At one hundred, it is as if one has died and passed from the world."

² We see an example of this in *Berakhot* 28a: The day that the sages wished to appoint Rabbi Elazar ben Azariah as head of the Academy instead of Rabban Gamliel, R. Elazar was 18 years old. He went to consult his wife. She said, "Perhaps they will depose you [too]." He replied, "There is a saying: Let a man use a cup of honor for one day, even if it be broken the next." She said, "You have no white hair." A miracle happened and eighteen rows of hair on his beard turned white. This is why he said [in the *Haggadah*], "Behold I am *ke'ben shiv'im shanah*—like seventy years old."

דא"א שז"א עולה עד שם כנז': וזהו הסדר של המקרא שתעסוק בו בלילה הזה כדי להמשיך הכתר הנזכר. תתחיל מפרשת בראשית..... וזהו הסדר המוכרח בענין המקרא ואח"כ שאר הלילה בסודות התורה ובספר הזוהר כפי השגת שכלך:

This and more: All that will happen in a person's life during that entire year depends on this matter [of not sleeping]. To the extent that if one does not sleep at all, he will not pass away during that year. In light of this, it has become a custom in Israel to immerse in Torah the entire night of *Shavuot*. [Aside from the above, and returning to what we were saying about *Zeir*] the reason we immerse ourselves in Torah the entire night is to draw down the above-mentioned *Keter* into *Zeir*, which is embodied in the fact that *Zeir* now grows up to the level of the beard of *Arikh*. This is the order of the readings that you should read on this night in order to draw down this *Keter*. Start with *Bereshit*... [He now gives instructions to read 3-4 verses at the beginning and end of each *sidra*, and at the beginning and end of each book of the *Tanakh*, except if the reading is connected to this night, in which case, we read the entire section...]. Afterwards, for the remainder of the night, learn the *sodot* (mysteries) of the Torah, especially in the *Zohar*, according to your ability to grasp.

ובהגיע אשמורת הבוקר מעט קודם עלות השחר בעת שמשחירין פני הרקיע במזרח אשר אז נק' אילת השחר כנודע, אז צריך שתטבול במקוה ותכוין אל המקוה העליון שהוא כתר עליון דז"א הנמשך לו בלילה הזה והוא נקרא שער החמשים כמ"ש. ועליו נאמר "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם". ועל"כ אנו מקבלים תוספת קדושה מבחינת הכתר הזה.

During the early morning hours, just prior to *alot hashachar*, at *ayelet hashachar*, when the eastern sky begins to darken [i.e., approximately 3:00 a.m., when the light of sun that is still below the eastern horizon shines just enough to black out the light of the stars, thus paradoxically making it the darkest part of the night before the dawn], this is the time to immerse in a *mikveh*. Intend that this *mikveh* corresponds to the Supernal *Mikveh* (*Binah, Imma*), the conduit through which *Zehir* receives his *Keter*. It (this *Mikveh, Binah*) is called the 50th gate. It is from there that the *Keter* is drawn down on this night. Concerning this, Hashem said through Yechezkel, "I will pour pure waters upon you, and you shall be purified" (Ezekiel 36:25). In this way, we too receive upon ourselves additional holiness from the level of this *Keter*.

וטעם הדבר הוא לפי שאנחנו בלילה הזה עושים ב' דברים הא' הוא להמשיך את כתר העליון דז"א ע"י עסק התורה כנזכר. ואחר כך באשמורת הבוקר אנו נעשים שושבינין דמטרוניתא רחל נוקבא דז"א. ומוליכין את הכלה הכלולה לבית הטבילה וטובלת במקוה העליון הנזכר, שהוא הכתר הנזכר. וגם אנחנו שושבינין דילה טובלים עמה. אבל אל תטעה לומר כי אז היא עולה עד הכתר דז"א. אבל היא מקבלת במקומה למטה טהרה וטבילה מלמעלה מכתר דז"א בסוד "וזרקתי עליכם מים טהורים" כנזכר. ואחר כך ע"י תפלת שחרית ומוסף דיום שבועות ממש אז היא עולה כמוהו ואז הם מדזווגים יחד כנ"ל. ובחינת טבילת הכלה ושושבינין דילה נזכרים בס"ה בפ' אמור:

The reason for this is that we are doing two things on this night: First, we draw down the supernal *Keter* of *Zeir* by immersing ourselves in learning the Torah. Afterwards, at *ashmoret haboker*, we become the bridesmaids of the *Matronita, Rachel, Nukva-Malkhut-Shekhinah, Zehir's* soulmate. We then accompany this beautiful Bride to the *Mikveh*. She herself immerses in the Supernal *Mikveh*, which again is the *Keter* we mentioned. We too, her bridesmaids, immerse with her. Do not think that she herself rises up immediately to *Zehir's Keter*. Not yet. Rather in her place [below] she receives purification and immersion from above from *Zehir's Keter*, in the mystery of the verse, "I will pour pure waters upon you." Only afterwards, through the prayers of *Shachrit* and *Mussaf* of *Yom Shavuot* does she actually ascend and rise up like *Zehir*, and it is then that they unite together. This immersion of the Bride and the bridesmaids is mentioned in the *Zohar, parashat Emor*.

Shir HaKavod (Song of Glory)

In the *Mekhilta* (on Exodus 15:3, "Hashem is a man of war"), the rabbis state that Hashem appeared to Israel in prophetic vision at the Red Sea as a young warrior, whereas at Sinai He appeared as an Ancient of Days filled with mercy. Similarly, in the *Shir HaKavod* (Song of Glory) that is sung in almost every Chasidic and Ashkenazic minyan at the conclusion of the *Shabbat Mussaf*, we sing:

אֲנֵעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוּג. כִּי אֶלֶךְ נִפְשִׁי תַעְרוּג: נִפְשִׁי חֲמָדָה בְּצֵל יְדֶךָ. לְדַעַת כָּל רֵז סוּדְךָ: מְדִי דְבָרֶי בְּכַבוֹדְךָ. הוֹמָה לְבִי אֶל דוֹדֶיךָ: לִכֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

I will sing sweet melodies and compose insightful songs, for my soul yearns [and calls out] for You alone. / My soul pines [to take refuge under] the shade of Your hand, to know the ultimate mystery of Your enigmas. / When I mention Your glory, my heart becomes impassioned with Your love. / I will therefore speak of weighty things concerning You, and honor Your Name with songs of my deep love.

אֲסַפֶּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְךָ אֲכַנֶּךָ וְלֹא יִדְעֶתִיךָ: בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוּד עֲבַדְיָךְ. דְּמִית הִדָּר כְּבוֹד הוֹדְךָ:
גִּדְלָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ. כִּנּוּ לְתוֹקֶף פְּעֻלָּתְךָ: דָּמוּ אוֹתְךָ וְלֹא כִּפִּי יִשֶׁךְ. וַיִּשְׁוֹךְ לִפִּי מֵעֲשִׂיךָ:

I will tell of Your glory, though I have never seen You. I will speak in metaphor, and call You by Your names, though I cannot know You as You are. / Through Your holy prophets, the secret assembly of Your servants, You revealed a reflection of the radiance of Your hidden light. / They likened Your loving greatness and Your power of restraint to [the same qualities in] Your most powerful creations. / They visualized You, but not as You really are. They described You solely in terms of Your actions.

הַמְשִׁילָךְ בְּרוּב חֲזִיוֹנוֹת. הֵנָּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיוֹנוֹת: וַיַּחֲזוּ בְךָ זִקְנָה וּבְחָרוּת. וְשָׁעַר רֵאשִׁיךָ בְּשִׁיבָה וְשִׁחָרוּת:
זִקְנָה בַּיּוֹם דִּין וּבְחָרוּת בַּיּוֹם קָרֵב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדְיוֹ לוֹ רֵב: חֲבֵשׁ כּוֹבֵעַ יְשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ
מִיָּנוּ וְזָרוּעַ קָדְשׁוֹ:

They depicted You in diverse visions. Despite all [seemingly contradictory] comparisons, however, You forever remain One. / They envisioned You as an ancient sage and as a youth, with the hair of Your aged head at times white [as snow] and at others as black [as that of a raven]. / [The vision of] the ancient sage [represents Your mercy when You sit] in judgment, whereas [when You execute justice against those who are found guilty, You are likened to a youth, a young warrior whose hands conduct a war. / [He can thus appear as a warrior] wearing a crown of salvation on His head. He is said to bring victory [and redemption to His people] with His [loving] right hand and His holy outstretched arm.

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֵאשׁוֹ נִמְלֵא. קְנוּצוֹתָיו רְסִיסֵי לֵילָה: יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חִפֵּץ בִּי. וְהוּא יְהִי לִי לְעֹטְרַת צְבִי: כְּתָם
טְהוֹר פֶּז דְּמוֹת רֵאשׁוֹ. וְחַק עַל מִצַּח כְּבוֹד שָׁם קָדְשׁוֹ: לַחַן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֲמַתּוֹ לוֹ עֹטְרָה עֲטָרָה:

[When His people are in exile] His head is said to be filled with the dews of supernal lights, and the locks of His hair saturated with drops of the night [i.e., He endures exile with us]. / [As my Father] He takes pride in me, for He is pleased with me. He will always be a crown of splendor for me. / [As my King] the crown on His head is one of purest gold. On His forehead is engraved the glory of His holy Name. / [In gratitude for being shown His] grace, glory, and crowning splendor, His people have always crowned Him with the crown [of eternal kingship].

מַחְלָפוֹת רֵאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחָרוּת. קְנוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת: נוֹה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאָרָתוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֵאשׁ
שְׁמַחְתּוֹ: סִגְלָתוֹ תְּהִי (נָא) בְּיָדוֹ עֹטְרָת. וְצִנִּיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאָרָת: עֲמוּסִים נְשָׂאֵם עֹטְרַת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר
קָרוּ בְּעֵינָיו כְּבָדָם:

The locks of His hair are likened to a youth's. His black sidecurls flow down in mounds. / May the shrine of righteousness [*Beit HaMikdash*] be His crown of splendor. May [*Yerushalayim*] be prized by Him above His highest joy. / May His treasured nation be a diadem [*tefillin*] on His arm, and a corona of kingship, a crown of splendor [*tefillin* on His head]. / He gave birth to them and carried them [out of *Mitzrayim*]. [On Sinai] He attached the adornments of *Eden* to their heads. He honored them [with His Torah], for they were more precious [than the angels] in His eyes.

פָּאֵרוֹ עָלַי וּפָאֵרֵי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵי: צַח וְאָדוּם לְלְבוּשׁוֹ אָדוּם. פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאָדוּם:
קִשְׁר תְּפִלִּין הָרָאָה לְעֵינָיו. תְּמוּנַת יְדוּד לְנִגְדַּ עֵינָיו: רוּצָה בְּעֵמוֹ עֲנוּיִם יִפְאָר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

His splendor rests on me, and my praises are directed to Him alone. He is always near to me when I call Him. / [He harmonizes] pure-white [love] and muted-red [justice], but [when He will avenge Yisrael's blood] He will wear crimson-red, in order to stamp out evil on His way back from [the final exile of] Edom. / [On Sinai] He revealed the knot at the back of His head-*tefillin* to the humble one [Moshe]. [As a result] he was given permission to envision the image of Hashem in front of his eyes. / He desires His people. He will yet raise up the humble. [In the meantime] He lowers Himself in response to their praises, for He takes pride in their [ability to cling to Him despite all hardship].

רֵאשׁ דְּבַרְךָ אֲמַת קוֹרָא מֵרֵאשׁ. דוֹר וָדוֹר עִם דוֹרְשֶׁיךָ דְרוֹשׁ: שֵׁית הַמוֹן שִׁירֵי נָא עֲלֶיךָ. וְרִנְתִּי תִקְרַב אֵלֶיךָ:
תְּהִלָּתִי תְּהִי נָא לְרֵאשֶׁךָ עֹטְרָת. וְתִפְלָתִי תִכּוֹן כְּסוּרָת: תִּיקַר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיךָ. כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קֶרֶבְנֶיךָ:

In the beginning of Your word [Torah] is engraved the word *emet*-truth. O You who call out the end from the beginning, take account of all the generations of the people that have never ceased seeking You. / Pray, place the countless songs I sing to You before You. Let my cry and prayer draw nigh unto You. / Let the praise I reflect back to You be a crown on Your head, and my prayer rise up as incense before You. / Let the song of the forlorn people be precious in Your eyes, like the song sung over Your offerings.

בְּרַכְתֵּי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחֹלֵל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּבִיר: וּבְבִרְכַתֵּי תִנְעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כְּבִשְׂמִים רֹאשׁ: יַעֲרֹב נָא שִׁיחֵי עֲלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוּג אֵלֶיךָ: לְךָ יְדוּד הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד. כִּי לֹל בְּשִׂמְיָם וּבְאַרְץ. לְךָ יְדוּד הַמְּמִלְכָה וְהַמְּתַנְשָׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. מִי מִלְּל גְּבוּרוֹת יְדוּד. יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ:

Let my blessings rise up to the crown of the One who sustains, conceives, and gives birth [to all]. He is the invincible righteous One. / Nod Your approval to my blessing, and take it as an offering of the purest spices. / May my meditation be pleasing to You, for my soul yearns [and calls out] for You alone. / Yours, Hashem, is the loving greatness, the power, the beauty, the dominance, and the empathy, for all that is in heaven and earth is Yours. Yours, Hashem, is the kingship and the absolute sovereignty over all. Who can put into words [the greatness of] Hashem's mighty acts, or utter all His praise?

Based on the Zohar (3:132a), the Ari explains that these two prophetic images (of a young warrior with dark hair, and an ancient-of-days with white hair) **represent two different modes of divine providence**—the first is called *Zeir Anpin* (Diminished Face, and known also as reward-and-punishment, measure-for-measure, divine justice, the school of accountability), and the other is called *Arieh Anpin* (Long Face, Infinitely Patient) and *Atik Yomin* (Ancient of Days, Infinitely Merciful and Loving). In truth, however, *Zeir Anpin* is not a separate and distinct mode of providence, but rather a subset or subsystem within the higher mode of *Arieh Anpin/Atik Yomin*, which itself is a subset within the higher mode of *Adam Kadmon*, which itself is a filter of the light of Infinite *Ein Sof*.

Israel envisioned Hashem in prophetic symbolic vision as a young warrior with raven-black hair at the Red Sea. Later, at Sinai, we envisioned Hashem as an ancient grandfather with pure white hair. Daniel also referred to the latter when he said, “As I looked, I saw thrones being placed, and the Ancient of Days did sit. His garment was as white as snow, and the hair of his head was like pure wool” (Daniel 7:9). Rabbi Yochanan connected our experience at Sinai with Daniel's description of the Ancient of Days when he said (*Rosh HaShanah* 17b):

If it were not written in the Tanakh, it would be impossible to say. But we are taught that Hashem appeared [to Moshe in prophetic vision as an Ancient of Days] wrapped in a *tallit* like a *shaliach tzibur* (prayer leader). [By metamorphosing the face of this Ancient of Days from anger to compassion,] He showed Moshe the order of prayer. He said, “Whenever Israel sins, let them enact (*yaasu*) this order (i.e., this metamorphosis) before Me, and I will forgive them.”

The white hair of an ancient grandfather represents Hashem's attribute of pure mercy, whereas the dark hair of a warrior represents His attribute of justice. These two attributes involve the dynamic between Hashem's desire to bestow His love on all His creatures unconditionally (mercy), on the one hand, and His desire that we deserve this love (justice), on the other hand. As Aryeh Kaplan taught:

On the level of *Keter* [i.e., *Atik Yomin*], God's mercy is unmitigated and pure. Like a grandfather, His desire is to bestow the greatest good irrespective of how deserving His grandchildren are. For their own good, however, He constricts His mercy through the smaller *partzuf* of *Zeir Anpin* and thereby, like a parent, makes His giving dependent on His children's merit. These two modes of giving do not contradict one another. They **both** emanate from God's love for all His creatures (*Innerspace*, p. 103).

Kabbalistic Prayer prior to beginning Tikun Leil Shavuot

וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהֵא חֲשׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ, כְּאִלוּ כּוֹנֵן בְּכָל הַכּוֹנֵנוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּלִמּוּד פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה, וְהַנְּבִיאִים, וְהַכְּתוּבִים, וּמִדְרָשׁוֹת, וּסְתָרֵי תּוֹרָה. וְתִתֵּן לָנוּ כַּח וּיְכַלֵּת וְעֵזֶר וְסִיּוּעַ וְהַכְּנָה בְּלִמּוּדֵינוּ אֲשֶׁר נִלְמַד בְּלִילָה הַזֹּאת, בְּפְסוּקֵי הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים וְהַכְּתוּבִים, אֲשֶׁר הֵם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים סְפָרִים הַמְּכֻנָּיִם כְּנִגְדֵי אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים צְרוּפֵי שְׁמֶךָ.

May the *ratzon* (will, desire) arise before You Hashem our God and God of our ancestors [may our *ratzon* directed to You from below awaken a corresponding *ratzon* above], and may it be considered worthy, acceptable, and pleasing before You, as if we are intending all the appropriate *kavanot* involved in learning the verses of the Torah, the Neviim, the Ketuvim, the Midrashim, and the Sitrey Torah. Please grant us the ability, the assistance, the support, and the preparation in our learning that we are about to learn this night, of the verses of Torah, Neviim, and Ketuvim, all together 24 books paralleling the 24 permutations of Your Name—

דאני-דנאי-דיאנ-דאינ-דניא-דינא
יאדנ-ידאנ-ינאד-יאנד-ידנא-ינדא

אדני-אנדי-אידנ-אדינ-אניד-אינד
נאדי-נדאי-נאיד-נאד-נדיא-נידא

וגם בְּדְרָשׁוֹת וּסְתָרֵי תּוֹרָה, לְהַמְשִׁיךְ הַכֶּתֶר לְיִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ הָעֲלִיוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְעֹטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּרֵאשׁוֹ. הוּא הַכֶּתֶר הַנִּקְרָא שְׁעַר הַחַמְשִׁים, כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד, וְכַכְתוּב "צִאֲיָנָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה בְּעֹטְרָה שְׁעֵטְרָה לוֹ אִמּוֹ בַּיּוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבַיּוֹם שְׂמֵחַת לְבוֹ" (שִׁיר ג יא). וְיִתְפָּאֵר הַמֶּלֶךְ בְּתְפָאֶרֶת מִפָּאֵר, וּבְעֹטְרַת גְּאוֹת וְכֶתֶר תּוֹרָה. וּבְמוֹשָׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ, עֹטְרַת תְּפָאֶרֶת שִׁבְיָה. וְהוּא יִתֵּן מַעֲדָנַי מִלֶּךְ [לְאִשְׁתְּ חֵיל רַחֵל עֹקְרַת הַבַּיִת, וְשִׁיב לְרֵאשִׁי עֹטְרַת פֶּז. בְּקוֹמַת הַכּוֹתֶרֶת הַמְּשֻׁבָּב אֲשֶׁר עַל רֵאשׁוֹ. וְעִלְיָה יְצִיץ נִזְרוֹ נִזְרוֹ הַקְּדוֹשׁ. וְיִשֵּׁם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֵאשִׁיָּה. נוֹדַע בְּשְׁעָרִים (גַּמְטוּרִיא כֶּתֶר) בְּעִלְיָה. בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ.

as well as the Midrashim and Sitrey Torah—to draw down a crown to our holy supernal forefather Yaacov (aka *Zeir/Zehir Anpin*), a **crown of splendor upon his head**. This is the crown that is called the 50th Gate (*Binah*), for with Hashem is the loving-kindness, as it is written, “Go forth, O you daughters of Yerushalayim, and behold king Shlomo, the crown with which his Mother has crowned him on the day of his *chupah*, the day of the rejoicing of his heart” (Songs 3:11). May the king be adorned in glorious *tiferet*, a crown of pride, a crown of Torah. May he then be praised in the abode/presence of the *zekenim*, the crown of *tiferet* is the white hair of old age. He will then give the delicacies of the king to the *eshet chayil*, Rachel, the *akeret bayit*, placing a golden **crown on her head**, reaching up to the full stature of the crown on his own head. And above that, may he place a *tzitz nezer ha’kodesh*, the *keter malkhut* (crown of sovereignty) on her head. Her husband will be known in the gates (*she’arim*, *gematria Keter*), sitting among the *zekenim* (elders) of the land.

וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהִיוּ לְמַאוֹרוֹת כָּל הַפְּסוּקִים שֶׁל אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים סְפָרֵי אֲשֶׁר נִקְרָא בְּלִילָה הַזֹּאת. וְגַם כָּל הַמִּדְרָשׁוֹת וּסְתָרֵי תּוֹרָה אֲשֶׁר נִלְמַד בְּלִילָה הַזֹּאת, לְקַשֵּׁט וְלַהֲעֲדוֹת אֶת רַחֵל אִמֵּנוּ עֹקְרַת הַבַּיִת הָעֲלִיוֹנָה. וְתִתֵּן לָנוּ כַּח בְּלִמּוּדֵינוּ לְתַקֵּן עֲטוּרוֹתֶיהָ לְבוּשֶׁיהָ וְתַכְשִׁיתֶיהָ, וְלַהֲשִׁילֵם כָּל תְּקוּוֹנֶיהָ. וְתִרְבֶּה וְתִגְדֵּל בְּעַדֵי עַדִּים, וְתִלְבֵּשׁ בְּגָדֵי מַלְכוּתָהּ, וְכַכְתוּב:

May the *ratzon* (will, desire) arise before You Hashem our God and God of our ancestors [may our *ratzon* directed to You from below awaken a corresponding *ratzon* above] that all these verses of the 24 books that we will read tonight become illuminated [become luminaries], along with the Midrashim and Sitrey Torah that we will learn—to adorn and edenize Rachel Imenu, *akeret habayit ha’elyonah*. Empower our learning, to complete her crowns, her garments, her jewelry, to complete all her *tikunim*. Let her increase and grow to full stature with multiple crowns [of Eden], to become clothed in her royal apparel, as it is written:

”שׁוֹשׁ אִשִּׁישׁ בִּיהוָה תִּגְלַל נִפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי כִּי הִלְבִּישָׁנִי בְּגָדֵי יִשַׁע מֵעִיל צְדָקָה יְעִטְנִי כְּחֵתֵן יִכְהֶן פָּאֵר וְכַכְתוּב תְּעִדָה לְיָהּ” (ישעיה סא י). וְנֹאמֵר ”גֵּרֶד וְכַרְפֶּס קִנָּה וְקַנְמֹן עִם כָּל עֵצֵי לְבוֹנָה מִרְ וְאֶהְלוֹת עִם כָּל רֵאשֵׁי בְשָׂמִים. מֵעֵין גִּנָּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן” (שִׁיר ד יד-טו). וְנֹאמֵר ”בְּאִתִּי לְגַנִּי אֶחֱתִי כֹלָה אֶרִיתִי מוֹרֵי עִם בְּשָׂמֵי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אֶכְלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים” (שִׁיר ה א).

“I will rejoice exceedingly in Hashem (*Yod-Keh-Vav-Keh*), my soul will delight in my God (*Elohai*)” (Isaiah 61:10). “Nard and saffron, calamus and cinnamon, with many frankincense trees, myrrh and aloes, with all the finest spices. (15) You are a fountain that waters many gardens, a wellspring of living waters, flowing down from Levanon” (Song 4:14-14-15). “I have come to My garden, My sister, My bride! I have gathered My myrrh and My spice; I have partaken of My honeycomb with My honey; I have drunk My wine with My milk. Partake, loved ones, drink, beloveds, and become intoxicated [with My prophetic spirit]” (Song 5:1).

ונאמר "ואַעבֵר עֲלֶיךָ וְאָרַאךָ וְהִנֵּה עֵתךָ עַת דָּדִים וְאֶפְרֶשׁ כְּנָפֵי עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶה עֲרוֹנְךָ וְאֶשְׁבַע לְךָ וְאָבֹא בְּבְרִית אִתְּךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְתִהְיֶי לִי. וְאֶרְחֶצְךָ בְּמִים וְאֶשְׁטֹף דְּמִיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֶסְכַּךְ בְּשֶׁמֶן. וְאֶלְבִּישׁךָ רִקְמָה וְאֶנְעִלְךָ תַּחֲשׁ וְאֶחְבֹּשׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאֶכְסֶךָ מִשִּׁי. וְאֶעֱדֶךָ עָדִי וְאֶתְנֶה צְמִידִים עַל יָדֶיךָ וְרִבִּיד עַל גְּרוֹנְךָ. וְאֶתֶּן נֶזֶם עַל אָפֶךָ וְעִגְלִים עַל אָזְנוֹךָ וְעֵטְרֹת תַּפְאֶרֶת בְּרֹאשְׁךָ. וְתַעֲדִי זֶהָב וְכֶסֶף וּמִלְבוּשֶׁךָ שֵׁשׁ וּמִשִּׁי וְרִקְמָה סִלְתַּי וְדָבַשׁ וְשֶׁמֶן אֶכְלֹת וְתִיפִי בְּמֵאֵד מְאֹד וְתִצְלַחִי לְמִלּוּכָה" (יחזקאל טז ח-יג).

"I passed over you and beheld, it was your time, your nuptial time, and I spread My wing over you and covered your nakedness; and I swore to you to enter into a covenant with you, says Hashem Elokim. And you will be to me. I then washed you in water; I rinsed your bloods and anointed you with oil. I dressed you in macramé, and your shoes were tachash. I bound you with linen and covered you with silk. I crowned you with jewels, and placed *tzemidim* on your hands [wrists] and a necklace on your neck. I placed a ring on your nose and earrings on your ears, and a crown of *tiferet* on your head. You shall wear ornaments of gold and silver; your clothes shall be made of fine linen, with silk and embroidery; you shall eat bread of fine flour, with honey and oil; you shall be very very beautiful and you shall be fit for royalty" (Ezekiel 16).

רְבוֹן עֲלֵמָא, טִיבוּ סִגֵּי עֲבֻדָתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל דְּאֶתְרַעֲיָת בְּהוּ בְּלַחוּדֵיהוּ וְעֲבַדְתָּ לֹון עֲמָא יְחִידָאָה בְּעֲלֵמָא. וְיִקְרִית לֹון גּוֹי אֶחָד, וְיִהְיֶה לֹון אֹורִיתָא דְקִשּׁוּט וּפְקֻדָת לֹון בְּכֻמָּה פְקוּדִין לְאֶתְעֻטְרָא בְּהוּ. וְיִהְיֶה לֹון חֵיל לְמַעַבְד רְעוּתְךָ. וּבְאֶתְעֻרֹתָא דִּילְהוֹן לְתַתָּא בְּמִלִּין וּבְעוֹבְדָא יְתַעַר חֵילָא לְעֵלָא. יְהֵא רְעוּא דְלַהוּי רְעוּתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וְלֵאמְטוּי לְנָא מְטוּב נְהוּרְךָ, וְלִקְבֵלָא צְלוּתָנָא וְלִיעוּתָנָא בְּרַחֲמֵי.

Master of the world, You have done a great kindness for Your people Israel. You have singularly favored them. You have made them Your singular people in the world. You have called them a singular nation. You have given them Your Torah of truth. You have commanded them numerous commandments. You have empowered them to perform Your will. With their arousal/awakening below with words and actions, You arouse Your power above. May it be Your will that Your favor accompany Your people forever, to pour down Your light upon them, to accept their prayers and their pleas with mercy.

וְיִהֵא רְעוּא קַמְךָ דְּתַתְרַעֲי בְּמִלִּין טִבִּין דְּנַפְקִין מִפּוּמָנָא, וְנִתְקִין בְּהוּן תְּקוּנָא דְלַעֲלָא כְּדָקָא יְאוּת. וְתַחֲשַׁב לְנָא כְּאֵלוּ אֶשְׁתַּדְלָנָא בִּיקְרֹךְ כְּרְעוּתְךָ, לְסַדְרָא כְּלָא כְּדָקָא יְאוּת. וְיִהֵא רְעוּא קַמְךָ לְמִיָּהָב לֹון חֵילָא לְתַקְנָא תַּכְשִׁיטִי כְּלָה, וְנִנְהִיר עֵטְרָהָא וְנִשּׁוּי תְּקוּנָהָא, בְּגִין דְּתַשְׁתַּפַּח לְמַחַר בְּתַכְשִׁיטָהָא וְעֵטְרָהָא וְתַקְוִינָהָא כְּדָקָא יְאוּת. וְיִתְחַבְרוּן תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעֲל פֵּה בְּחַבּוּרָא שְׁלִים. וְיִשְׁתַּכְחוּן כְּדָא בְּזוּיגָא חַד לְעֵלָא. וְנִזְכָּה לְאַחֲסָנָא יְרוּתָא קְדִישָׁא, לֹון וְלִבְנֵי בְּתַרִּין עֲלֵמִין.

May the *ratzon* (will, desire) arise before You [may our *ratzon* directed to You from below, awaken the corresponding *ratzon* from above] to be pleased with the good words that come forth from our mouth, to rectify the supernal *tikun* **with** them exactly as is right/proper/required. Consider it that we have done this for the sake of Your glory, according to Your desire, to put everything in the highest order exactly as is right/proper/required. And may the *ratzon* arise before You to empower us with the ability to adorn the *Kalah*, to illuminate her crown, and complete her *tikun*, so that she will be ready with her jewels and crown and all the rest of her *tikunim* tomorrow morning. May the Written Torah (*Zeir/Zehir Anpin*) be united with the Oral Torah (*Malkhut/Shekinah*) in a complete union. May they join together above, and may we merit to inherit the holy inheritance [the exalted consciousness of the supernal Torah], we and our children, in both worlds [above and below].

וְיִתְקַים בְּן קְרָא דְכְּתִיב "וְאֲנִי זָאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יְהוִה רּוּחִי אֶשְׁר עֲלֶיךָ וּדְבָרִי אֶשְׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ אָמַר יְהוִה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם" (ישעיה נט). וְיִהֵא רְעוּא דְנִזְכָּה אֲנִין וּבְנֵי לְמַהוּי רְשִׁימִין וְכְתִיבִין בְּסַפְרָא דְדְכְרִינָיָא, לְטִב וְלַחֲיִי וְלְשָׁלָם. וְנִתְבְּרַךְ מִפּוּמָא דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשֶׁבַע בְּרַכָּאן וְעֵטְרִין דְעֲלֵמָא עֲלָאָה. יְהִיו לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְדוּד צוּרִי וְגֵאֲלִי: וְיִהֵא נְעַם אֲדֹנָי אֲלֵהִינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

May the verse be fulfilled for us, "As for Me, I have made a covenant with them, says Hashem: My spirit that rests upon you, and My words which I have placed in your mouth, shall not depart from your mouth, nor from the mouths of your children, nor from the mouths of your children's children, says Hashem, from now to all eternity" (Isaiah 59). May it be Your will that we and our children merit to be inscribed and written in the Book of Remembrance, for good, for life, and for *shalom*. May we be blessed by the mouth of the blessed Holy One Himself with seven blessings and crowns of the supernal world. May the words of my mouth and the meditations of my heart be acceptable before You, Hashem, my Rock [in this world] and my Redeemer [throughout all eternity]. May Hashem our God's pleasantness be [flow down] upon us; may He establish the work of our hands [above in eternity], and may He establish the work of our hands [below in this world].

אֲתָהּ בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְהִבְדַּלְתָּנוּ מִן הַטּוּמְאָה טוּמְאֵת מִצְרַיִם, מִחֻמְשֵׁים שְׁעָרֵי טוּמְאָה. וְהִכְנַסְתָּנוּ לְחֻמְשֵׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה בַּיּוֹם הַזֶּה. וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְחֻקֵּי הַיְשָׁרִים, בְּהַר סִינַי בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. וְתִצּוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַגִּיט בְּאִמְרֵי תוֹרַתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ. [כְּדִי] לְחַבֵּר הָרַעִים וְהַדּוּדִים,³ לְיַחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שִׁמְךָ הַגְּדוֹל, וְכָל הָעוֹלָמוֹת, עַל יְדֵי עֶסֶק תוֹרַתְנוּ.

[Thank You, Hashem] for choosing us from all the nations, and for loving us and showing favor to us, by separating us from the force of impurity, specifically from the impurity of Mitzrayim, from the fifty gates of impurity, and bringing us into the fifty gates of holiness, on this day. On Sinai You gave us, Hashem our God, the holy Torah, and Your upright laws, on this holy day. You commanded us, Hashem our God and God of our ancestors, to contemplate the teachings of Your Torah by day and by night, for they are our life and the length of our days. To unite the *reim* (friends) [*Abba/Chokhmah* and *Imma/Binah*] and the *dodim* (beloveds) [*Zeir/Zehir* and *Malkhut/Shekhinah*], to unify the four letters of Your great name, and all the worlds, by virtue of our Torah learning.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיֵּהָא בְּנוֹ סְפוּק וְכַח לְהַמְשִׁיךְ כְּתָר לְרִישָׁא דְזַעִיר אֲנִפִּין, וְלַעֲשׂוֹת אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים קְשׁוּטִין לְשִׁכְיָנָה, עַל יְדֵי עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע סְפָרִיק, שְׁהֵם כְּנִגּוּד עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע צִירוּפֵי שִׁמְךָ הַגְּדוֹל.

May the *ratzon* (will, desire) therefore arise before You Hashem our God and God of our ancestors [may our *ratzon* directed to You from below, awaken the corresponding *ratzon* from above] that we have the required strength and ability to draw the keter upon the head of *Zeir Anpin* [to become *Zehir Anpin*, the Shining Countenance, the level of *Arikh* and *Atik*], and to prepare the twenty-four ornaments of the *Shekhinah*, by reading the Your twenty-four books, corresponding to the twenty-four permutations of Your great name:

דאני-דנאי-דיאנ-דאינ-דניא-דינא
יאדנ-ידאנ-ינאד-יאנד-ידנא-ינדא

דאני-אנדי-אידנ-אדינ-אניד-אינד
נאדי-נדאי-נאיד-נדיא-נידא

בְּזָכוֹת הַתִּיבוֹת וּבְזָכוֹת הָאוֹתִיּוֹת וּבְזָכוֹת שְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מִרְאשֵׁי תִיבוֹת וְסוּפֵי תִיבוֹת, וְחִלּוּפֵי תִיבוֹת וְאֲמֻצְעֵי תִיבוֹת, בְּכָלֵן וּבַפְּרָט, שֶׁתַּתֵּן בָּנוּ רוּחַ קְדוֹשְׁךָ כְּדִי שְׁנַשְׁמֹר וְנִקְיִים אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ. וְנִהְיֶה מִהַעוֹבְדִים בְּאַהֲבָה בְּאַרְץ הַחַיִּים אָמֵן.

In the merit of the words, in the merit of the letters, in the merit of the divine names that come forth from initials and final letters and transposed letters and middle letters, in their generalities and their particulars, please place Your holy spirit within us so that we may safeguard and fulfill all the teachings of Your Torah, and so that we may be among those who serve You with love in the land of living, *amen*.

וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת מְשׁוּשְׁבֵינֵי דְמַטְרוֹנִיתָא. וְחַתְמָנוּ לְמַחַר בְּסִפְרֵי הַזְּכָרוֹן לְטוֹבָה. וּמִשְׁפַּע שְׁתַּשְׁפִּיעַ בְּשִׁכְיָנְתְךָ מַחַר, מִשֵּׁם תַּשְׁפִּיעַ לָנוּ בְּנֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה לְטַהֲרָנוּ מִעוֹנֵנוּ, וְלַהֲכַנֵּס בְּהִיכְלָא דְמַלְכָּא, לַיעוֹל וְלֹא לִיפּוּק. וְיִקְיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב, "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם: וְנִתְתִּי לָכֶם לֶב חָדָשׁ וְרוּחַ חָדָשׁ אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרִיתִי אֶת לֵב הָאָבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְתִּי לָכֶם לֶב בָּשָׂר: וְאֵת רוּחִי אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְעִשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֵי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִׂיתֶם: וְיִשְׁבַּתֶם בְּאַרְץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתֵיכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל הַדְּגָן וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעַב: וְהִרְבִּיתִי אֶת פְּרִי הָעֵץ וְתִגְוַבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפַת רָעַב בְּגוֹיִם" (יחזקאל לו כה-ל).

May we merit to become the bridesmaids of the Matronita (*Shekhinah*). May we be inscribed tomorrow in the Book of Remembrance, for good. From the *shefa mochin* [illumination of consciousness] that You pour forth unto Your *Shekhinah* tomorrow, let that same *shefa* flow to us, in our *nefesh, ruach*, and *neshamah*, to purify us of the blemish of our transgressions, and to allow us entry into the palace of the King, to enter and never to depart. May the verse be fulfilled in us, "I shall sprinkle the purifying waters [of My Torah] upon you and you shall be purified from all your impurities, such that I will purify you from all your idolatry. I will give a new heart and place a new spirit within you; I will remove the heart of stone from your body, and give you a heart of flesh. I will

³ רבי שמעון אמר...רזא דמלה "אכלו רעים" לעילא, "שתו ושכרו דודים" לתתא: אמר ליה רבי אלעזר, מאן אינון לעילא? ומאן אינון לתתא? אמר ליה יאות שאילתא. דא אתר עלאה דאינון באחדותא, בחדוותא, דלא מתפרשין לעלמין, אלן אקרון "רעים". הדא הוא דכתיב "ונהר יוצא מעדן" (בראשית ב י). ועדן והוא נהר לא מתפרשן לעלמין, ואשתכחו לעלמין ברעותא באחדותא בחדוותא: "שתו ושכרו דודים", אלן אינון לתתא, דאקרון "דודים" לזמנין ידיען, והא אוקימנא: (זוהר ויקרא חלק ג' דף ד' ע"ב)

place My spirit within you. I will cause you to walk in My statutes, to keep My laws and fulfill them. You will live in the land that I bequeathed to your forefathers. You will be My people, and I will be your God. I will saw you from all your impurities, and I will summon the grain and cause it to increase; I will not bring famine on you. I will cause the fruit of the tree and the produce of the field to increase, so that you will never again be humiliated among the nations because of famine" (Ezekiel 36:25-30).

רש"י הקדוש על שיר השירים א' ב' ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין:

"ישקני מנשיקות פיהו". זה השיר אומרת בפיה בגלותה ובאלמנותה. "מי יתן וישקני המלך שלמה מנשיקות פיהו כמו מאז. לפי שיש מקומות שנושקין על גב היד ועל הכתף. אך אני מתאוה ושוקקת להיותו נוהג עמי כמנהג הראשון כחתן אל כלה פה אל פה".

"O that He would kiss me [again] with the kisses of his mouth [O that He would reveal the secrets of His Torah to me as He began to do at Sinai]." She [Israel, the soul, the *Shekhinah*] whispers this song [this yearning, this pining] with her mouth, in her exile, in her widowhood: "O how I wish that King Shlomo [the Holy One Himself] would kiss me with the kisses of His mouth, like He once did. For there are places in the world where they kiss the back of the hand or the shoulder. But I desire and yearn [for only one thing], that He act with me as He did that first time when we first met, [and kiss me] like a groom kisses his bride, mouth to mouth."

"כי טובים דדיך מיין". כי טובים לי דודיך מכל משתה יין ומכל עונג ושמחה. ולשון עברי הוא להיות כל סעודת עונג ושמחה נקראת על שם היין כענין שנאמר "וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִנְּגַת הַבַּיְתָן אֶל בַּיִת מִשְׁתֵּה הַיַּיִן..." (אסתר ז ח) ... זהו ביאור משמעותי.

"Your love/affection is far more precious to me than wine [all the pleasures of this world]." "Your spiritual love is more precious to me than any wine feast, i.e., any physical delight or joyous occasion." It is customary in *lashon hakodesh* to designate a joyous occasion as a wine feast. We see this in *Megilat Esther*, "When the king returned from the palace garden to the hall of the wine feast..." (Esther 7:8)... This is the basic explanation of the images [of kissing and drinking].

ונאמר דוגמא שלו על שם שנתן להם תורתו ודבר עמהם פנים אל פנים "פְּנִיִם בְּפְנֵיִם דְּבַר ה' עִמָּכֶם בְּהַר מְתוֹךְ הָאֵשׁ" (דברים ה ד). ואותם דודים [הגילויים שגילה להם בנבואה שפתח את הרקיעים ויצא נפשם] עודם ערבים עליהם מכל שעשוע. ומובטחים מאתו להופיע עוד עליהם לבאר להם סוד טעמיה ומסתר צפונותיה. ומחלים פניו לקיים דברו וזהו ישקני מנשיקות פיהו!

He [Shlomo, the master author of *Shir HaShirim*] uses this example [this image of a groom and bride kissing] to describe how Hashem gave us His Torah [at Sinai] and spoke to us "face to face" ["Face to face Hashem spoke with you on the mountain, from the midst of the fire" (Deut. 5:4)]. Even now, those same demonstrations of love/affection [those same prophetic revelations that He revealed to them when He opened the heavens, which caused their souls to leave their bodies and soar heavenward...] are still sweeter to them than any other delight. They are therefore assured by Him [i.e., He has therefore made an unbreakable promise to them] to reveal Himself to them [again, but this time] to illuminate for them *sod taameha* (the unfathomable-ness of the Torah's innermost secrets) and *mistar tzefonoteha* (the enigma of its most hidden mysteries). Turning to Him and beseeching Him to fulfill His promise, this is what we mean when we say, "O that He would kiss me with the kisses of His mouth!"

בְּתָר יִתְּנוּ לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִים הַמּוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה.
יַחַד בְּלֶם קְדֻשָּׁה לְךָ יִשְׁלֹשׁ בְּדָבָר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
קְדוּשׁ. קְדוּשׁ. קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם וּמִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֵלִים אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ:
לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמִּיְחָדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד אֹמְרִים
 פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׂמַע יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ. הוּא מְלִכְנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וַיְגַאֲלֵנוּ שֵׁנִית.
 וַיִּשְׁמָיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל חַי לֵאמֹר. הֵן גְּאֻלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרֵית
 כְּרֵאשִׁית לְהַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר
 יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

A *Keter* (crown) is given to You, Hashem our God, by the multitudes of angels above, together with Your people Israel assembled below. Together, all proclaim Your three-fold holiness. And thus it is written by the hand of Your prophet: They call to one another saying, “**Holy** [beyond time], **holy** [beyond space], **holy** [beyond the conception of even the highest celestial beings] **is Hashem**; [nothing can withstand the full revelation of His *Ein Sof* light; nevertheless] **He is the God of all the hosts** [of heaven and earth, and] **the fullness of the whole world is His glory.**” [Although] His glory fills the world, His ministering angels ask one another, “**Where is the hidden place of His glory so that we may praise Him?**” [Now, the holy *ophanim* and *chayot* raise themselves up towards the *seraphim*.] Facing them, they praise [Hashem] saying, “**May the glory of Hashem be blessed** [and increasingly revealed and drawn forth] **from its hidden transcendent place.**” From His place He turns compassionately to His people who constantly proclaim the unity of His Name, evening and morning, twice each day, unceasingly, they say with fervent love: “**Hear O Israel, Hashem is our God, Hashem is ONE.**” He is our God, He is our Father, He is our King, and He is our Deliverer. He will therefore surely deliver us and redeem us again. **In His mercy He will speak to us again,** [but this time] **in the presence of all that is alive,** saying, “Behold, I have redeemed you from this final exile as from the first, to be your God. I am Hashem your God.” And in the words of Your holy scriptures, it is written to express [our prayer], “**May Hashem’s absolute sovereignty be** [revealed in this world and] **for all eternity. O Tziyon, your God, for endless generations, hallelu Yah.**”